EVROPSKÝ PARLAMENT 2014 - 2019

Dokument ze zasedání

16. 7. 2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:
ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

o Súdánu - případ Marjamy Jahjá Ibráhímové
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson
za skupinu PPE
Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa Jaakonsaari, Corina Creţu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia

Costa
za skupinu S&D
Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen
za skupinu ECR
Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica, Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen, Javier Nart
za skupinu ALDE
Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodriguez-Rubio Vázquez, Dennis de Jong
za skupinu GUE/NGL
Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest Urtasun, Ulrike Lunacek
za skupinu Verts/ALE

Usnesení Evropského parlamentu o Súdánu - případ Marjamy Jahjá Ibráhímové (2014/2727(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na společné prohlášení, které dne 10. června 2014 vydali předseda Komise, předseda Evropské rady a předseda Parlamentu spolu s dalšími účastníky schůzky s náboženskými představiteli na vysoké úrovni, která se toho dne konala,

– s ohledem na prohlášení místopředsedkyně Komise, vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 15. května 2014 o rozsudku smrti, který byl za apostazi vynesen v Súdánu,

– s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv a na Deklaraci OSN o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře z roku 1948,

– s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech,

– s ohledem na Africkou chartu lidských práv a práv národů,

– s ohledem na druhou revizi dohod z Cotonou z roku 2010,

– s ohledem na pokyny EU týkající se podpory a ochrany svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení z roku 2013,

– s ohledem na první protokol Africké charty lidských práv a práv národů týkající se práv žen v Africe,

– s ohledem na Arabskou chartu lidských práv,

– s ohledem na práva dětí,

– s ohledem na čl. 135 odst. 5 a čl. 123 odst. 4 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že na konci roku 2013 byla Marjam Jahjá Ibráhímová (dcera etiopské křesťanské matky a súdánského muslimského otce), která byla vychována jako křesťanka, obviněna rodinnými příslušníky z otcovy strany z cizoložství poté, co ji udali orgánům kvůli jejímu sňatku s křesťanem, a vzhledem k tomu, že v prosinci 2013 bylo její obvinění rozšířeno o apostazi,

B. vzhledem k tomu, že v rozsudku soudu prvního stupně vyneseném dne 12. května 2014 byla Marjam Ibráhímová, v té době v osmém měsíci těhotenství, odsouzena ke stu ranám bičem za cizoložství a k trestu smrti oběšením za apostazi, přičemž jí byla poskytnuta lhůta tří dnů, aby se zřekla křesťanství; vzhledem k tomu, že Marjam Ibráhímová byla souzena podle islámského práva šaría, které v Súdánu platí od roku 1983 a zakazuje přestoupení na jinou víru pod trestem smrti; vzhledem k tomu, že dne 15. května 2014 byl rozsudek potvrzen, neboť se Marjam Ibráhímová rozhodla, že na islám nepřestoupí;

C. vzhledem k tomu, že Marjam Ibráhímová dne 27. května 2014 ve vězení porodila dceru Maju; vzhledem k tomu, že během porodu měla údajně Marjam Ibráhímová nohy v okovech a byla spoutána řetězy, což vážně ohrozilo zdraví matky i dítěte; vzhledem k tomu, že tato okolnost představovala hrubé porušení práv žen i dětí;

D. vzhledem k tomu, že dne 5. května 2014 se podařilo převést její případ k odvolacímu soudu;

E. vzhledem k tomu, že Marjam Ibráhímová byla dne 23. června 2014 propuštěna z ženského vězení ve městě Umdurmán poté, co odvolací soud rozhodl o její nevině v případě obou obvinění, avšak byla následně zadržena na letišti v Chartúmu těsně předtím, než měla s rodinou odcestovat do USA, a to údajně proto, že se pokusila opustit zemi s falešnými cestovními doklady, které vydalo velvyslanectví Jižního Súdánu v Chartúmu;

F. vzhledem k tomu, že byla Marjam Ibráhímová dne 26. června 2014 znovu propuštěna a nalezla se svou rodinou útočiště na velvyslanectví Spojených států, a vzhledem k tomu, že probíhají jednání, aby jí bylo umožněno opustit Súdán, kde jí extrémističtí muslimové vyhrožují smrtí;

G. vzhledem k tomu, že svoboda myšlení, přesvědčení a náboženského vyznání je univerzálním lidským právem, které je třeba chránit na celém světě a které musí být každému zajištěno; vzhledem k tomu, že Súdán ratifikoval příslušné úmluvy OSN a Africké unie a tudíž se na mezinárodní úrovni zavázal k ochraně a podpoře svobody náboženství a vyznání, což zahrnuje i právo na to, aby se kdokoli mohl na základě svobodné vůle přihlásit k náboženství nebo přesvědčení nebo jej změnit či od něj odstoupit;

H. vzhledem k tomu, že Africká charta lidských práv a práv národů, kterou Súdánská republika ratifikovala, zahrnuje právo na život a zákaz mučení a krutého, nelidského či ponižujícího trestu a zacházení, avšak vzhledem k tomu, že trest smrti, bičování, amputace a další formy tělesných trestů jsou v této země stále vykonávány v případě řady trestných činů;

I. vzhledem k tomu, že súdánské orgány v nepřiměřeném měřítku stíhají ženy a dívky za špatně definované zločiny kvůli soukromým a osobním rozhodnutím, které by v prvé řadě neměly být za žádných okolností považovány za trestný čin, a vzhledem k tomu, že ženy v nepřiměřené míře čelí krutým trestům, jako je bičování, přičemž jsou porušována jejich lidská práva na důstojnost, soukromí a rovnost;

J. vzhledem k tomu, že Súdán přistoupil k Arabské chartě lidských práv, jejíž článek 27 stanoví, že příslušníci všech náboženství mají právo praktikovat svou víru;

K. vzhledem k tomu, že Súdánská republika je vázána doložkou o lidských právech Dohody z Cotonou[1] a Mezinárodním paktem o občanských a politických právech[2];

---

[1] Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000.

[2] Rezoluce Valného shromáždění OSN 2200A (XXI) ze dne 16. prosince 1966.

L. vzhledem k tomu, že bez ohledu na prohlášení o národním dialogu, které v lednu 2014 učinil prezident Umar al-Bašír, představují věznění Marjam Ibráhímové a nelidské zacházení, kterému byla vystavena, typický příklad znepokojivých tvrdých zákroků súdánských orgánů vůči menšinám, aktivistům v oblasti lidských práv, odpůrcům z řad studentů, novinářům, politickým oponentům a organizacím zabývajícími se právy, především pak těm, které se zasazují o práva žen a posílení postavení mladých lidí;

1. odsuzuje bezdůvodné věznění Marjam Ibráhímové; vyzývá vládu Súdánu, aby zrušila veškeré právní předpisy, které osoby diskriminují na základě pohlaví nebo náboženství, a aby chránila náboženskou identitu menšin;

2. zdůrazňuje, že je pro těhotnou ženu ponižující a nelidské, aby rodila spoutaná a bez možnosti pohybu; vyzývá súdánské orgány k zajištění toho, aby všechny vězněné těhotné a rodící ženy měly k dispozici odpovídající a bezpečnou těhotenskou a novorozeneckou zdravotní péči;

3. znovu opakuje, že je svoboda myšlení, přesvědčení a náboženského vyznání univerzálním lidským právem, které je třeba chránit na celém světě a musí být každému zajištěno; jednoznačně odsuzuje veškeré formy násilí a zastrašování, které porušují právo na základě svobodného rozhodnutí vyznávat nebo přijmout náboženství, a to včetně výhrůžek, fyzické síly či trestních sankcí sloužících k zastrašování věřících i nevěřících, aby se vzdali svého náboženství či konvertovali; zdůrazňuje skutečnost, že cizoložství a apostaze jsou skutky, které by neměly být v žádném případě považovány za trestné činy;

4. připomíná, že Súdán ratifikoval příslušné úmluvy OSN a Africké unie a tudíž se na mezinárodní úrovni zavázal k ochraně a podpoře svobody náboženství a vyznání, což zahrnuje i právo na to, aby kdokoli mohl na základě svobodné vůle přijmout náboženství nebo přesvědčení nebo jej změnit či od něj odstoupit;

5. požaduje, aby súdánská vláda v souladu s univerzálními lidskými právy zrušila všechna právní ustanovení, která trestají či diskriminují jednotlivce za jejich náboženské vyznání nebo za změnu jejich náboženství či přesvědčení nebo které slouží k tomu, aby je přiměly změnit náboženské vyznání či přesvědčení, zejména pokud jde o případy apostaze, heterodoxie či konverze, které jsou trestány smrtí;

6. zdůrazňuje, že takovéto zákony jsou v rozporu s prozatímní ústavou Súdánu z roku 2005, Všeobecnou deklarací lidských práv a Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, a naléhavě súdánskou vládu vyzývá, aby ratifikovala druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech, jehož cílem je úplné zrušení trestu smrti[1];

7. vyzývá Súdán, aby vyhlásil okamžité moratorium na veškeré popravy a v blízké době zrušil trest smrti i veškeré formy tělesných trestů;

8. se znepokojením si všímá pokračujícího a častého porušování práv žen v Súdánu, především pak článku 152 súdánského trestního zákoníku; naléhavě vyzývá súdánské orgány, aby

[1] Rezoluce Valného shromáždění OSN 44/128 ze dne 15. prosince 1989.

bezodkladně podepsaly a ratifikovaly Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen;

9. se znepokojením konstatuje, že beztrestnost v případě závažných porušení lidských práv je i nadále v Súdánu častým a závažným problémem, jako tomu bylo v případě konfliktu v Dárfúru, kdy orgány nestíhaly velkou většinu spáchaných závažných trestných činů, a to ani zločiny týkající se sexuálního násilí; vyzývá súdánskou vládu, aby vyšetřila případy porušení lidských práv a stíhala osoby, které za ně nesou odpovědnost, včetně případů zabití, mučení vězněných osob, špatného zacházení a znásilnění a dalšího sexuálního násilí;

10. opětovně připomíná, že jednoznačně trvá na důsledném oddělení náboženství či přesvědčení na jedné straně a státu na straně druhé, což znamená odmítnutí jakýchkoli náboženských vlivů na fungování vlády a rovněž nediskriminaci, pokud jde o náboženství či přesvědčení;

11. vyzývá vládu Súdánu, aby přistoupila k prvnímu protokolu Africké charty lidských práv a práv národů, jenž se týká práv žen v Africe, a k protokolu Soudního dvora Africké Unie, které byly přijaty v mozambickém Maputu dne 11. června 2003;

12. vyzývá vládu Súdánu, aby za podpory mezinárodního společenství přistoupila k nutné právní reformě, aby tak byla chráněna základní lidská práva a svobody, zajistila se ochrana lidských práv každého jednotlivce a řešil se především problém diskriminace žen, menšin a znevýhodněných skupin;

13. vyjadřuje svou podporu úsilí, aby bylo na základě jednání dosaženo inkluzivního řešení situace v Súdánu, a podporuje úsilí občanské společnosti a opozičních stran o podporu mírového procesu;

14. vyzývá EU, aby na zasedání Rady pro lidská práva v září 2014 aktivně prosazovala zásadní rezoluci týkající se Súdánu, která by řešila závažné a časté porušování lidských práv a mezinárodního humanitárního práva v této zemi;

15. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, členským státům, vládě Súdánu, Africké unii, generálnímu tajemníkovi OSN, spolupředsedům Smíšeného parlamentního shromáždění AKT–EU a Panafrickému parlamentu.